

Adviesraad

SAMENLEVINGSZAKEN MAASSLUIS

Postbus 55
3140 AB Maassluis

T 010 – 593 1905
E samenlevingszaken@maassluis.nl
I www.maassluis.nl/adviesraad-samenlevingszaken

Burgemeester en Wethouders van de gemeente
Maassluis

Cc: Gemeenteraad Maassluis

uw kenmerk	Kenmerk van geadresseerde	datum	11 augustus 2014
ons kenmerk	AS aug 2014 1	bijlage(n)	geen

onderwerp Advies over de rapporten:
-Concept Verordening Maatschappelijke Ondersteuning MVS 2015
-Concept Toelichting Verordening Maatschappelijke Ondersteuning MVS 2015
-Vooruitblik op uitwerking nadere regels bij VO Maats. Ondersteuning MVS 2015
-Concept Beleidsnotitie WMO 2015/2016 (Maassluis)

Geacht college van Burgemeester en Wethouders,

Ten aanzien van bovengenoemde rapporten brengt de Adviesraad Samenlevingszaken Maassluis (AS) graag advies uit. Het advies is voorbereid en geschreven door de werkgroep WMO. De inhoud van dit advies bestaat uit de volgende items:

- 1) Algemene opmerkingen
- 2) Persoons Gebonden Budget (PGB)
- 3) Mantelzorgondersteuning
- 4) Sociaal wijkteam
- 5) Eigen bijdrage en voorzieningen
- 6) Dagbesteding
- 7) Communicatie
- 8) Evaluatie
- 9) Overig

1) ALGEMENE OPMERKINGEN

a) De concept verordening (en de toelichting hierop) is ontoegankelijk geschreven: Moeilijk taalgebruik en te lange zinnen. Het niveau om deze rapporten te kunnen lezen ligt ver boven de vereiste startkwalificatie (niveau 2 van het MBO). Dat is erg jammer, omdat ook de cliënt en burger deze rapporten zouden moeten kunnen lezen en begrijpen.

b) De concept beleidsnotitie daarentegen is wel duidelijk en toegankelijk geschreven. De veranderingen in de WMO worden helder weergegeven. De problematiek van de gelijktijdige

invoering van de drie wetten (de WMO, de Participatiewet en de Jeugdwet) en de raakvlakken tussen deze wetten zijn goed in beeld gebracht. En de gemeente ziet het als een opdracht deze op elkaar te laten aansluiten. Ook de opsomming van de ontwikkelopgaven geeft een goed inzicht in wat er te doen staat (en dat is veel!).

Maar dan stukt het toch enigszins:

* Graag concreter omschrijven hoe dit ingewikkelde, zeer omvangrijke proces vanuit de gemeente gemanaged gaat worden (de regiefunctie van de gemeente).

* Hoe wordt er daadwerkelijk voor gezorgd dat de integratie van de 3 wetten vanuit de optiek van dat ene gezin, die ene burger, gerealiseerd gaat worden?

* Wat zijn de meest belangrijke en/of meest ingewikkelde onderdelen?

* Wat betekent dit laatste voor de monitoring? Welke "meetmiddelen" worden hiervoor gehanteerd? Hoe worden de kosten in de hand gehouden?

c) Meerder nota's spreken over een fasering in de tijd als het gaat om de invoering van de WMO, te weten:

2014: Voorbereiden en implementeren van nieuwe taken.

2015: Overgangssituatie.

2015/2016: Ervaringen opdoen en periode van ontwikkelopgaven.

2017: Opstellen nieuw beleidsplan.

De invoering van de WMO is dermate complex en omvangrijk dat deze waarschijnlijk ook niet anders kan dan gefaseerd. Een aantal zaken is echter zo belangrijk voor het welslagen van een succesvolle invoering, dat het de moeite waard is te bezien of er voor bepaalde onderdelen toch een korte tijdslijn moet worden neergezet: sneller ontwikkelen, sneller evalueren en sneller aanpassen van de aanpak.

Te denken valt aan:

* Werking van de 0^e lijn. Weet de burger deze voldoende te vinden, gaat de doorverwijzing goed en snel?

* De inrichting van het sociaal wijkteam, het aantal en werking van de wijkteams. Ook is het belangrijk de integratie van het sociaal wijkteam met het wijkteam Jeugd snel onder de loep te nemen.

* Het goed op elkaar afstemmen van de effecten van de invoering van de drie wetten (de WMO, de Participatiewet en de Jeugdwet), daar waar deze één gezin en/of één burger raken.

2) PERSOONS GEBONDEN BUDGET (PGB)

a) De AS is er een groot voorstander van dat het PGB blijft bestaan. Het betreurt de AS echter wel dat er een "PGB-ontmoedigingsbeleid" gehanteerd lijkt te worden.

Het oorspronkelijke doel van het verstrekken van een PGB is: zelfstandigheid middels het houden van "eigen regie". De cliënt had eigen regie over de inkoop van gepaste zorg of voorzieningen. Hij had vrije keuzemogelijkheid. Nu echter moet de cliënt goed kunnen beargumenteren waarom zorg in natura, die aangeboden wordt, niet past (zie concept verordening artikel 10 en het rapport vooruitblik op nadere regels pag. 4) . Dit is vaak te

ingewikkeld voor de cliënt om te doen. Bovendien heeft de cliënt geen vanzelfsprekende keuzevrijheid meer.

Dit is tegenstrijdig met “zo zelfstandig mogelijk” en “op eigen kracht”, leuzen die de participatiemaatschappij hoog in het vaandel heeft staan. Keuzevrijheid en daarover beslissingen nemen behoren tot “zelfstandigheid” en “eigen kracht”.

b) Het voorstel is om te stoppen met de PGB-verstrekking vanuit het sociaal netwerk voor taken die als mantelzorg beschouwd worden, zoals het verrichten van huishoudelijke taken en/of financiën en administratie.

* Graag concreter beschrijven wat tot “mantelzorgtaken” behoort en wat “mantelzorg-overstijgende” taken zijn. Valt b.v. alle huishoudelijke hulp onder mantelzorgtaak, of is er ook dusdanig zwaar huishoudelijk werk dat als “mantelzorg-overstijgend” kan worden beschouwd? Geef duidelijke criteria om willekeur te voorkomen.

*Beschouw ook het PGB als maatwerk. Kijk naar de individuele situatie van de cliënt. Als zus of dochter van de cliënt zijn huis zou kunnen schoonmaken, maar daarvoor toch iets minder moet gaan werken en die zus/dochter komt daardoor aan de armoedegrens te zitten, dan lijkt het toch verstandig om te bezien of een PGB verstrekking kan plaatsvinden.

3) MANTELZORGONDERSTEUNING

a)Praktijkvoorbeeld: Brief van een mantelzorger, geadresseerd aan de AS:

De AS heeft haar gevraagd te reageren op de rapporten, specifiek op het onderdeel “mantelzorgondersteuning”:

“Op papier ziet het er best goed uit. Toch is het minder geënt op de realiteit. Er wordt van uit gegaan, dat veel mensen een vangnet hebben van familie en vrijwilligers. Er zijn gelukkig veel vrijwilligers, maar dat aantal vermindert jaarlijks. (Ik zie het als vrijwilliger bij de Driemaashave.) En in de meeste gevallen willen partner en kinderen doen wat ze kunnen maar (getrouwde) kinderen met kinderen hebben het al enorm druk. Kijk maar hoeveel grootouders hun kleinkinderen uit school halen omdat beide ouders werken. En dat niet voor een 2e vakantie maar i.v.m. zware financiële lasten.

Duidelijk is dat het mantelzorgcompliment vervalt; minder duidelijk is wat er gebeurt met de mantelzorgondersteuning. Die lijkt hetzelfde te blijven zoals blijkt uit deze alinea van de concept beleidsnotie pag. 18:

“De afspraken zijn erop gericht dat overbelasting van mantelzorgers voorkomen wordt en gerichte ondersteuning geboden wordt bij hulpvragen van mantelzorgers. Een belangrijk thema is het (her)organiseren van respijtzorg. Daarnaast wordt gewerkt aan de versterking van het netwerk van professionals om mantelzorgers heen door bijvoorbeeld het realiseren van verbindingen tussen extramurale en intramurale organisaties. Een goede verbinding met het sociale wijkteam is voor een goede uitvoering essentieel. Waardering van mantelzorgers wordt tot uitdrukking gebracht door jaarlijks een verwendag aan te bieden. In de komende maanden wordt verkend wat wenselijk is om aanvullend te organiseren”.

Hiermee in tegenstelling is echter de zin: (transitie AWBZ) “met als doel het bevorderen, behouden of vergroten van zelfredzaamheid”. De drempel om hulp of ondersteuning te krijgen

van de overheid wordt hoger. Het beroep op eigen kracht – in de situatie van mensen met een beperking betreft het vooral de kracht van het netwerk – neemt toe. Veel mensen zullen straks geen of slechts gedeeltelijk een beroep kunnen doen op de begeleiding die ze tot nu toe hadden. Ook wordt dan de druk op mensen uit hun omgeving om te ondersteunen groter.

Als mantelzorgers zit je klem. Voor mij (en vele anderen) geldt, dat je met liefde voor je partner/ kind etc. wilt zorgen. Juist voor die partner is het al moeilijk om ziek te zijn en afhankelijk te worden. Het wordt helemaal zwaar als de mantelzorgers dan begint te piepen. Het is daarom n.m.m. heel belangrijk om de opvang voor mensen met een handicap in stand te houden. Dan heeft de mantelzorgers even haar handen vrij iets voor zichzelf te doen (heel belangrijk) en het is voor de cliënt goed er even uit te zijn en met bekenden bij te praten. Het fijne van zo iets is dat je erop kunt rekenen en dat je niet speciaal ergens moet gaan vragen om een uurtje respijtzorg”.

b) Uit de brief komen de volgende zorgen naar voren:

- * Het vangnet van familie en vrijwilligers is niet vanzelfsprekend, dat wordt eerder kleiner.
- * Het beroep op eigen kracht/eigen netwerk wordt groter. De mantelzorgers komt uit “het eigen netwerk”. De druk is groot.
- * Hoe gaat “mantelzorgondersteuning” er daadwerkelijk uit zien?
- * Respijtzorg is heel erg belangrijk, zowel voor de mantelzorgers als de cliënt.

c) Respijtzorg is erg belangrijk. Bezuinig hier zo weinig mogelijk op. Hier geldt hetzelfde voor wat de AS adviseert over dagbesteding (zie punt 6). Respijtzorg ontlast de mantelzorgers en geeft de cliënt ruimte om van zich af te praten. Bekend is dat mantelzorgers en cliënt elkaar vaak willen ontzien door moeilijkheden en gevoelens niet ter sprake te brengen maar eerder op te kroppen. Respijtzorg biedt de mogelijkheid tot “lucht” voor beide partijen.

Respijtzorg en goede ondersteuning van de mantelzorgers zijn belangrijker om in te investeren dan in een “verwendag”. Daarmee zegt de AS niet dat deze niet moet blijven bestaan. Maar stel prioriteiten vanwege de benodigde bezuinigingen.

d) Hoe krijgt de gemeente alle mantelzorgers in beeld? (wil je hen b.v. een “verwendag” of ondersteuning aanbieden?). Er zijn veel “stille” mantelzorgers die geen beroep doen op voorzieningen, zij staan niet geregistreerd.

e) Communiceer goed over “het steunpunt mantelzorg” (of de MDNWN) Tips:

- * Deel b.v. een folder uit over dit steunpunt tijdens het keukentafelgesprek;
- * Noteer de naam en contactgegevens van de mantelzorgers tijdens dit gesprek en geef die gegevens door aan het steunpunt mantelzorg (na toestemming van de mantelzorgers);
- * Het steunpunt mantelzorg neemt vervolgens contact op met de mantelzorgers.

f) De mantelzorgboete voor kinderen die hun ouder(s) in huis nemen is een kwalijke zaak en in strijd met “inzet van eigen netwerk/eigen kracht”. De AS begrijpt dat de gemeente hier weinig aan kan dan doen, behalve dat zij dit kan aankaarten bij de staatssecretaris via de VNG.

g) Ook mantelzorgers willen graag gehoord worden. “Gehoord worden” is een blijk van waardering.

Artikel 15 van de verordening spreekt over de jaarlijkse waardering voor mantelzorgers “de verwendag”. Echter artikel 20 (betrekken van burgers bij het beleid) is meer van toepassing, als het gaat om de waardering van mantelzorgers. Betrek artikel 20 bij artikel 15.

h) De gemeente wil overbelasting van mantelzorgers voorkomen. Dat is een goed streven. Echter, hoe signaleer je overbelasting als de mantelzorger dit zelf nog niet in de gaten heeft? Zijn hier al concrete plannen voor?

4) HET SOCIAAL WIJKTEAM

De AS heeft een presentatie van dhr. F. Rauers gehad over het sociaal wijkteam en ook het concept beleidsplan spreekt uitgebreid over het sociaal wijkteam. Echter nog steeds is er veel onduidelijk, ondanks dat het sociaal wijkteam al van start is gegaan:

a) De concept beleidsnotitie vermeldt op blz 14:

“Eind 2014 worden beide aanpakken (het wijkteam Jeugd en het sociaal wijkteam) geëvalueerd en worden antwoorden op de volgende vragen gezocht”.

Vervolgens worden er 9 vragen opgesomd, waarvan de AS blij is dat de gemeente streeft naar antwoorden hierop. Echter die antwoorden moeten wel snel gevonden worden (vóór 2015). Ook de AS kan beperkt verder werken/adviseren als de antwoorden op deze vragen nog niet zijn gegeven:

- 1) Willen we in Maassluis blijven werken met aparte wijkteams voor Jeugd? Zo ja, hoe zorgen we dan voor samenhang met het sociaal wijkteam? Zo nee, hoe integreren we beide aanpakken?
- 2) Hoeveel wijkteams zijn er in Maassluis nodig?
- 3) Tot hoever kunnen de wijkteams gaan? Welk aanbod kan vanuit het wijkteam toegewezen worden zonder indicatie? Is het wenselijk om maatwerkvoorzieningen door leden van het wijkteam te laten indiceren (in overleg met ROGplus)?
- 4) Wat is de werkwijze (gesprek, onderzoek, indicatie) in het wijkteam in relatie tot ROGplus, Stroomopwaarts en het Wijkteam Jeugd?
- 5) Hoe zorgen we voor een goede structurele afstemming met Stroomopwaarts?
- 6) Hoe zorgen we voor een goede afstemming met de wijkverpleegkundige en de huisarts?
- 7) Hoe willen we de frontoffice/loketfunctie in relatie tot het wijkteam organiseren (WMO-loket, Servicepunt Vraagstuk en CJG-balie)?
- 8) Hoe past het vrijwilligerssteunpunt in de aanpak?
- 9) Hoe willen we het wijkteam financieren? Hoe zorgen we voor de juiste prikkel?

b) De AS ziet graag nog toegevoegd aan deze 9 vragen:

- 10) Bereiken we de juiste/voldoende mensen met een zorgvraag?
- 11) Zijn we laagdrempelig genoeg, weet de burger de weg te vinden?
- 12) Is er al iets te zeggen over de waardering van de burger voor de verschillende wijkteams?
- 13) Hoe kunnen we evalueren? Zijn er voldoende gegevens voorhanden? Is vooraf aangegeven waarop we kunnen toetsen?

c) Voor bestaande cliënten lijkt de transitie goed geregeld. Onduidelijk is of de opvang voor nieuwe cliënten ook zo goed is geregeld. Alles is immers nog in ontwikkeling. Dit zal vooral vanuit de wijkteams opgepakt worden. Zijn de wijkteams al voldoende geëquipeerd om nieuwe cliënten niet tussen wal en schip te laten vallen?

d) De professionaliteit van gespreksvoerders (professionals) in en de kwaliteit van het keukentafelgesprek zijn erg belangrijk. Met dit gesprek valt of staat alles. Onderschat dit niet! In het keukentafel gesprek dient er adequaat geluisterd te worden en begrip getoond te worden. Zowel wat betreft de cliënt als de mantelzorger. Het is erg belangrijk dat zij vertrouwen hebben in de professional die tegenover hen zit. Vanuit deze vertrouwensbasis kan gewezen worden op eigen kracht en eigen netwerk. Om dit vertrouwen te krijgen zijn soms meerdere gesprekken nodig. Ieder mens is anders en in de gespreksvoering wordt dan ook maatwerk verwacht!

e) Wat betreft de artikelen 2,3,4,5 en 6 van de concept verordening: Het proces van melden -> gesprek -> verslag -> aanvraag oogt in eerste instantie begrijpelijk en is waarschijnlijk op deze manier ook wettelijk goed geregeld. Maar het gevaar van bureaucratie en papieren rompslomp is ook weer niet geheel ondenkbeeldig. Zijn er ervaringen met het tijdsbeslag dat hiermee gemoeid is? En hoeveel fte is benodigd om dit goed uit te voeren? M.a.w. kan de gemeente dit binnen de gestelde tijdslimieten aan? Kan het eenvoudiger?

f) Pag. 9 van de concept beleidsnotitie: Inwoners blijven langer thuis wonen..... Dit onderdeel wordt behandeld vanuit de optiek dat er meer een beroep op ondersteuning vanuit de WMO zal worden gedaan.

*Het zou goed zijn als er een (al is het maar globaal) beeld zou bestaan van de impact hiervan (ontwikkeling aantallen in de tijd). Niet alleen vanuit het oogpunt van beroep op de WMO maar ook vanuit de vraag of we straks de aantallen wel aan kunnen (bijv. ondersteuning in thuiszorg). Blijven of komen er in Maassluis voldoende betaalbare levensloopbestendige woningen (sociale woningbouw) om mee te kunnen gaan in deze ontwikkelingen?

*Informatie/email vanuit de VBBM (Vereniging Bewoners Belangen Maassluis):

“De gemeenteraad zal nog niet helemaal klaar zijn met hun programma voor de komende vier jaar en deze input (van voldoende betaalbare levensloopbestendige woningen) kan wel eens van groot belang zijn.

Wethouder Keijzer sprak onlangs over 18% terug te bouwen sociale huurwoningen (betref Sluispolder West). En ook als de woningen in Jac. Catsstraat e.o. gesloopt worden, dan kan Maasdelta wel toezeggen dat het voor de huidige bewoners niet duurder wordt, maar zodra die bewoners weg zijn, zal de huurprijs vast en zeker toch enorm omhoog gaan. En deze trend van het optrekken van de huren gaat zeker nog jaren door”.

*Informatie vanuit de concept kadernota Stroomopwaarts/overlap WMO:

-12 % van de inwoners heeft behoeften aan basis generieke ondersteuning en

3 % heeft een complexe problematiek, waarbij intensieve ondersteuning/specialistische hulp is vereist.

Maassluis heeft ca. 32.000 inwoners. Het gaat voor Maassluis dus om ruim 3.800 resp. 960 "gevallen", die via het wijkteam ondersteuning krijgen of vanuit het wijkteam kunnen worden doorverwezen.

Stroomopwaarts zoekt de aansluiting met het sociaal wijkteam, maar niet echt duidelijk is hoe en wat en of we hiermee echt de meeste gevallen kunnen "tackelen", wat wel gewenst zou zijn.

-Vooraf bij de plaatsing van Wajongers zal toch maatwerk moeten worden geboden.

In veel gevallen zijn dit mensen met prima capaciteiten, waarvoor echter op de werkvloer speciale voorzieningen moeten worden getroffen. Hoe zit het met de bekostiging hiervan? Die zal wellicht niet uit de participatiewet, maar uit de WMO moeten komen??

5) EIGEN BIJDRAGE EN VOORZIENINGEN

a) Met de invoering van de WMO wordt voor meerdere voorzieningen een eigen bijdrage van de gebruiker gevraagd. Door het rijk is voor maatwerkvoorzieningen een inkomensafhankelijke maximale bijdrage vastgesteld. Daarnaast stelt de gemeente voor om de eigen bijdrage voor algemene voorzieningen te beperken voor de doelgroep met een laag inkomen.

* De eigen bijdrage in de kosten voor maatwerkvoorzieningen kan oplopen tot de totale kostprijs. Wat is dan de meerwaarde van het kopen van zo'n voorziening (b.v. een scootmobiel) via de WMO boven het zelf aanschaffen hiervan? Is hier a.h.w sprake van een renteloze afbetaling?

* Op zich is het goed, daar waar de sterkere schouders de lasten kunnen dragen, een hogere eigen bijdrage te vragen aan de gebruiker en de bijdrage voor algemene voorzieningen te beperken voor mensen met lagere inkomens. De schoen gaat echter wringen in die gevallen waarin, door het z.g. stapeleffect de burger onder de armoedegrens dreigt te zakken.

De hoogte van het bruto inkomen behoeft in die gevallen niet altijd alles te zeggen. Het gaat er om wat de burger uiteindelijk na verrekening van alle toeslagen, belastingen en eigen bijdragen (incl. bijvoorbeeld een eigen risico verzekering) netto te besteden heeft.

In die gevallen is aan te bevelen:

-Objectief in beeld te brengen hoe het netto besteedbaar inkomensplaatje er in dit speciale geval uitziet.

-Extra financiële ondersteuning te verlenen tot weer een nader te bepalen minimum is bereikt.

*De verordening stelt (pag 1, art 11, lid 2) dat gemeenten voor "bepaalde groepen" een lagere bijdrage voor verstrekking van algemene voorzieningen vaststellen. Graag nader specificeren: Welke groepen zijn dat?

b) In het verlengde van bovenstaande opmerking geldt feitelijk hetzelfde voor de "tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen"

De gekozen opstellingsrichting lijkt de juiste, maar ook hier plaatst de AS de opmerking om te kijken naar het netto besteedbaar inkomensplaatje na verrekening van alle kosten.

Een tegemoetkoming verstrekken aan mensen die een inkomen hebben van lager dan 110% van de bijstandsnorm is wel erg beperkt!

c) In de verordening bij artikel 7, worden criteria voor een maatwerkvoorziening beschreven.

Onduidelijk echter is wat er precies verstaan wordt onder lid 3.

Betekent dit dat een burger die door “eigen schuld” (b.v. een verslaafde die door deze levenswijze invalide is geworden of een wintersporter die invalide is geworden door een val tijdens skiën) geen beroep kan doen op een maatwerkvoorziening krachtens de WMO? Graag een verdere verduidelijking.

d) In de piramide van de 0^e, 1^e en 2^e lijn zou concreter beschreven kunnen worden welke voorzieningen binnen de 0^e, 1^e en 2^e lijn vallen. Geef voldoende voorbeelden van algemene en maatwerkvoorzieningen.

e) Pag. 22 van de concept beleidsnotitie:

Is het de bedoeling om de “collectieve aanvullende verzekering” te schrappen in ruil voor “de WMO-maatwerkvoorziening-inkomenssteun”? En krijgt dan iedereen, die nu in aanmerking komt voor de collectieve aanvullende verzekering, inderdaad die WMO-inkomenssteun?

6) DAGBESTEDING

In de rapporten is helaas weinig te lezen over dagbesteding. Terwijl t.a.v. dit onderwerp ook sprake is van bezuinigen. Het enige wat over dit onderwerp wordt gezegd staat op pag. 9 van de conceptbeleidsnotitie:

“De groep inwoners waaraan de gemeente ondersteuning moet bieden, neemt dus door de verschillende ontwikkelingen toe. Ook de veranderingen die ontstaan door invoering van de Participatiewet kunnen er toe leiden dat er een groter beroep gedaan wordt op de dagbesteding in het kader van de WMO”.

Dagbesteding moet dus eerder meer dan minder aanwezig zijn!

In de reactie van de drie WMO-raden NWN in mei 2014 op verschillende discussienotities, is al aangegeven dat bezuiniging op dagbesteding niet gewenst is. Hieronder wordt herhaald waarom:

a) Op pagina 16/17 van “de discussienotitie beleid en verordening” staat:

“Mogelijk kan het aantal dagdelen per week bij bestaande cliënten worden verlaagd. Voorts kan er voor worden gekozen om bij nieuwe cliënten laag in te zetten met het aantal dagdelen per week. Wanneer dit in de praktijk onvoldoende zou blijken te zijn, kan dit worden uitgebreid”.

Als dit ook geldt voor mensen die geïndiceerd zijn voor gespecialiseerde dagopvang dan dient men daar heel voorzichtig mee te zijn.

Weet wel dat een vast ritme in de dag (dag structuur) voor veel mensen met een beperking erg belangrijk is. Dit beïnvloedt ten positieve hun welzijn en gedrag. Bij onregelmatigheid en een minimum aan dagbesteding kunnen psychosociale- en gedragsproblemen ontstaan. Met als gevolg dat er meer gespecialiseerde begeleiding nodig is en die is duur.

b) Het verschil tussen dagopvang, dagbesteding en dagbehandeling dient heel duidelijk gedefinieerd te worden (de site van Humanitas zou hiervoor gebruikt kunnen worden). Welke doelgroepen behoren tot welke categorie?

c) Er zou niet bezuinigd moeten worden op de “niet-sociale-kant” van de dagbesteding. Deze dagbesteding is te belangrijk en moet behouden worden (zie hierboven). Op de “sociale-kant” van dagbesteding (b.v. de gezellige breiclub) zou wel bezuinigd kunnen worden door van de deelnemers een (grotere) eigen bijdrage te vragen.

d) Ook op vervoer naar dagbesteding wordt bezuinigd met als gevolg dat cliënten veelal een dagbesteding dicht bij huis moeten gaan zoeken. Dit is niet altijd wenselijk. De ene dagbesteding is de andere niet. Het moet wel een passende dagbesteding voor de cliënt zijn. Iemand die b.v. graag tuiniert en daar goed in is, zou niet verplaatst moeten worden naar een dagbesteding zonder groen en ook nog naar “binnen”. Wel zou een combinatie van dagbesteding kunnen worden aangeboden: Bijvoorbeeld: Een gedeelte van de week mét en een gedeelte zonder groen.

Van de “gewone mens” wordt ook niet verwacht dat hij in zijn eigen woonplaats gaat werken. Hij kiest ook het liefst werk dat bij hem past, ook al is het een eind reizen.

Maassluis is een kleine gemeente met veel minder keus aan dagbesteding dan grotere gemeenten zoals Vlaardingen en Schiedam, laat staan Rotterdam. In grotere gemeenten is het makkelijker om passende dagbesteding te vinden dan in kleinere gemeenten.

7) COMMUNICATIE

a) In de concept beleidsnotitie worden prima instrumenten genoemd om goede communicatie naar de burger mogelijk te maken. Echter graag ziet de AS deze aangevuld met laagdrempelige berichten in de Schakel en dat in een vrij hoge frequentie.

b) Van de onderdelen van dit beleidsplan zou prima een huis-aan-huis-folder gemaakt kunnen worden, met toelichting, adressen, telefoonnummers, website gegevens en de gehele sociale kaart. Ook in dit multimedia tijdperk is het goed om gewoon een folder in je laatje te hebben liggen (duidelijk, laagdrempelig en snel toegankelijk).

c) Besteed aandacht aan de cultuuromslag/de kanteling in de communicatie.

De verzorgingsstaat is niet meer vanzelfsprekend. Recht op zorg is niet meer gegarandeerd. Men wordt nu geacht meer voor elkaar te zorgen en dus meer naar elkaar om te zien en dat in deze individualistische maatschappij. Een grote kluif!

d) Uit de bijeenkomst “In voor Burgers” van 17 juli j.l. kwam het volgende naar voren:

*Niet helder voor de mensen is wat de WMO inhoudt, de Wet Langdurige Zorg etc. en wáár je binnenkort voor wát terecht kunt. Alles wordt door elkaar gehaald.

Gepoogd wordt dit te verduidelijken, maar dit is nog niet echt gelukt.

Er is behoefte aan een duidelijke, concrete uitwerking hiervan met voorbeelden:

-Wat te doen in geval a, wat te doen in geval b, etc.

-Wat doet het sociaal wijkteam en wat het CIZ?

-Waarom gaan drie gemeenten samenwerken? Het idee hierover bij sommigen is, dat je dan juist verder van de burger af komt te staan etc.

*Belangrijk is om goed te beargumenteren waarom deze veranderingen nodig zijn. Wees hier eerlijk in.

Gaandeweg kwam deze informatie tijdens de bijeenkomst wel boven tafel en dan blijkt er best begrip te zijn voor het feit dat de kosten niet kunnen blijven groeien en dat het roer om moet. Of het allemaal beter wordt zal in de praktijk moeten worden bewezen. Daar blijft men sceptisch over, maar men staat er wel voor open...

e) Ondanks de samenwerking met Vlaardingen en Schiedam zullen er toch lokale verschillen zijn in de uitwerking van regels. Steek wat betreft de communicatie naar burgers toe dan ook lokaal in: Informatie, specifiek voor de gemeente Maassluis.

f) Geef meer bekendheid aan servicepunt Vraagraak. De drie WMO-servicepunten t.w. Vraagraak, ROGplus en het WMO-loket van de gemeente, zouden in principe dezelfde naam moeten gaan dragen: "Vraagraak". Dat zou het duidelijkste zijn voor de burger. Belangrijk is dat de kwetsbare burger de 0^e lijn van de piramide voldoende weet te vinden.

g) Op pag. 24 van de concept beleidsnotitie staat dat er een tijdelijk telefoonnummer wordt ingesteld, waar cliënten gebruik van kunnen maken om vragen te stellen. Is dit telefoonnummer ook bedoeld voor nieuwe cliënten? Belangrijk is dat dit telefoon nummer goed onder de aandacht wordt gebracht.

8) EVALUATIE

a) De gemeente wil een tweejaarlijks evaluatie beleid hanteren (artikel 21 van de concept verordening). De vraag is of om de twee jaar, in een aanlooperperiode, waarin er zo veel ontwikkeld en ervaring opgedaan moet worden, niet te lang is. Er moet in deze periode snel kunnen worden bijgesteld.

Waarom niet kiezen voor een paar eenvoudige tussen-evaluaties in die twee jaar tijd? En probeer nu al concreter aan te geven wát er eens in de twee jaar geëvalueerd gaat worden. Dit geeft richting.

b) De AS ziet graag de volgende aandachtsgebieden regelmatig en op professionele wijze gemonitord:

*Het op elkaar aansluiten van de drie wetten.

* De inrichting, het aantal en werking van de wijkteams, inclusief de integratie van het wijkteam Jeugd met het sociaal wijkteam.

* De uitwerking van de stapeffect kosten van eigen bijdragen

* Het proces van aanmelding tot effectuering van de zorgaanvraag

* Het effect van het scheiden van wonen en zorg, waaronder het feit dat daardoor voldoende betaalbare levensloopbestendige woningen beschikbaar zijn.

* De overbelasting van mantelzorgers

9) OVERIG

a) Klachtregeling (zie de concept verordening, artikel 8):

Een klacht, neergelegd bij Zorgbelang Zuidholland:

Mevrouw H. heeft al jaren 5 uur per week huishoudelijke hulp. Ze kan weinig tot niets zelf doen. De gemeente regelt nu de huishoudelijke hulp en ze heeft geen recht meer op "uren" maar op "een schoon huis". Ze krijgt nog 2 uur per week. Mevrouw ziet haar huis langzaam grijs worden. Ze moppert bij de thuiszorg, maar die verwijst naar de gemeente. De gemeente zegt dat ze het met de thuiszorg moet uitvechten. Teneinde raad komt ze bij Zorgbelang terecht.

Hopelijk is dit in de gemeente Maassluis wel goed geregeld en weten alle partijen precies wie wat moet oplossen. Tevens valt af te vragen wat de precieze definitie van schoon is.

b) Zorgkantoor/zorgverzekeraar DSW

*Vanuit het gegeven dat 60% van de inwoners van Maassluis verzekerd is bij DSW is de keuze om met DSW een aantal zaken te ontwikkelen vanzelfsprekend. Echter, hoe wordt de aansluiting gevonden met de overige zorgverzekeraars? Hoe worden deze betrokken bij het proces? En bestaat er een kans dat deze niet meegaan in de gekozen aanpak?

*DSW staat bekend als een goede en betrouwbare zorgverzekeraar. Ondanks dit prettige gegeven vraagt de AS zich toch af of de gemeente Maassluis niet té afhankelijk wordt van de regionale onderhandelingen van DSW wat betreft het inkoopbeleid.

c) Er is weinig bekend over de nog te ontwikkelen twee woonservicezones. Hier lijkt onvoldoende aandacht voor te zijn. Het inzetten van de drie woonservicezones is echter van groot belang wil men voorzieningen in de buurt creëren. Is misschien het financiële plaatje het probleem?

d) Preventie

*In de concept beleidsnotitie wordt op pag. 14 gesproken over de preventieve aanpak om eenzaamheid en depressie te voorkomen. Dit betreft een onduidelijk en onsamenhangend stukje. Wat er nu concreet wordt gedaan wordt niet echt duidelijk.

De AS vraagt zich af waarom dit apart georganiseerd lijkt te worden van de wijkteams en de 0^e lijn.

*Een stukje uit de Trouw:

"vanwege bezuinigingen in de geestelijke gezondheidszorg staat een deel van de psychologische hulp zwaar onder druk. Sinds begin 2013 worden rouw- en relatietherapie niet meer vergoed door de zorgverzekeraar. Eerder al werd de aanpassingsstoornis uit het verzekerde pakket geschrapt: een psychische reactie op hevige stress.

Dat betekent dat partners in de knel er zo slecht aan toe moeten zijn dat de diagnose 'depressie' of 'angststoornis' op hen van toepassing is. Maar er zijn ook mensen bij wie dat ernstige etiket niet past en die toch heel erg gebaat zouden bij hulp. Zij moeten die hulp zelf betalen maar . . . een chronische ziekte is al zo duur, dan gaan partners toch geen € 700,00 voor zichzelf uittrekken?

Uit onderzoek van IPSO blijkt dat partners even hoog (of laag) scoren op depressie en

vermoeidheid en zelf méér last hebben van spanning. Maar omdat hulp niet langer vergoed wordt, haken ze af.”

De gemeente kan geen invloed op het besluit uitoefenen, maar krijgt wel te maken met de gevolgen.

Mensen moeten ergens makkelijk (laagdrempelig) terecht kunnen met hun problemen om erger te voorkomen.

*Dagbesteding en mantelzorgondersteuning vallen ook onder preventie.

e) Het aantrekken van vrijwilligers is een groot probleem. Geef veel aandacht aan het vrijwilligerssteunpunt in de communicatie naar burgers toe.

Hoogachtend,

Bart Luttik, voorzitter Adviesraad Samenlevingszaken Maassluis,